

BẢN TIN

Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

9909 Waterview Road, Raleigh NC 27615 Ph : (919) 272-5020 Email: KmTamDieu@yahoo.com

Web Page: www.vinhnghiem.org

NĂM THỨ 14 - SỐ 114 * PHẬT LỊCH 2549 * NGÀY 15 THÁNG 6 NĂM 2005

**Ta cứ tưởng trần gian là cõi thật
Thế cho nên tất bật đến bây giờ**

BẢN TIN

*Tờ báo hàng tháng của
Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm
Hải Ngoại & Thân Hữu*

*Sáng lập: Phúc Trung-Huỳnh Ái Tông
Phụ trách: Tâm Diệu - Dương thị Mỹ*

MỤC LỤC

Hoa Sen	1
Kinh Từ Bi / Thương Yêu	2
Thi Kệ & Kinh Pháp Cú	3
Tin Tức	4
Thư Tín	6
AHVN Họp Mặt Đầu Năm	7
Hạnh Phúc Do Lòng Từ Bi	8
Đôi Giòng Tưởng Nhớ	9
Tiến Chi	10
Người Bạn Thân	11
Hội Ngộ AHVN tham khảo	12

Kinh Từ Bi - Thương Yêu

Những ai muốn đạt tới an lạc thường nên học hạnh thẳng thắn, khiêm cung biết sử dụng ngôn ngữ từ ái.

Những kẻ ấy biết sống đơn giản mà hạnh phúc, nếp sống từ hòa, điềm đạm, ít ham muốn, không đua đòi theo đám đông.

Những kẻ ấy sẽ không làm bất cứ một điều gì mà các bậc thức giả có thể chê cười.

Và đây là điều họ luôn luôn tâm niệm:

- Nguyên cho mọi người và mọi loài được sống trong an toàn và hạnh phúc, tâm tư hiền hậu và thành thoi.
- Nguyên cho tất cả các loài sinh vật trên trái đất được sống an lành, những loài yếu, những loài mạnh, những loài cao, những loài thấp, những loài lớn, những loài nhỏ, những loài ta có thể nhìn thấy, những loài ta không thể nhìn thấy, những loài ở gần, những loài ở xa, những loài đã sinh và những loài sắp sinh.
- Nguyên cho đừng loài nào sát hại loài nào, đừng ai coi nhẹ tính mạng của ai, đừng ai vì giận hờn hoặc ác tâm mà mong cho ai bị đau khổ và khổ đốn.

Như một bà mẹ đang đem thân mạng mình che chở cho đứa con duy nhất, chúng ta hãy đem lòng từ bi mà đối xử với tất cả mọi loài.

Ta hãy đem lòng từ bi không giới hạn của ta mà bao trùm cả thế gian và muôn loài, từ trên xuống dưới, từ trái sang phải. Lòng từ bi không bị bất cứ gì làm ngăn cách, tâm ta không còn vương vấn một chút hờn oán hoặc căm thù.

Bất cứ lúc nào, khi đi, khi đứng, khi ngồi, khi nằm, miễn là còn thức, ta nguyện duy trì trong ta chánh niệm từ bi. Nếp sống từ bi là nếp sống cao đẹp nhất.

Không lạc vào tà kiến, loại dân ham muốn, sống nếp sống lành mạnh và đạt thành trí giác, hành giả sẽ chắc chắn vượt khỏi tử sinh.

THI KÊ NHẬT DỤNG

28. CẨM HOA

Trang nghiêm tịnh độ
Nơi cõi ta bà
Đất tâm thanh tịnh
Hiển lộ ngàn hoa

Tịnh độ là đất thanh tịnh không có phiền não làm cho loạn tâm. Mỗi Đức Phật có tịnh độ của mình. Ước A Di Đà (Amitābha) có cõi cực lạc (sukhāvati). Chúng ta học trò Đức Thích Ca (Sākyamuni) thì chúng ta ở trong tịnh độ của Ngài. Nhờ thực hiện những phép thiền quán Ngài dạy, ta có thể tham dự vào tịnh độ ấy, vốn nằm ở đây nơi cõi ta bà; nói một cách khác là trong tâm ta. Tịnh độ của đức A Di Đà thật ra cũng nằm trong tâm ta. Ta bà (sāha) có nghĩa là chuyên chở và chịu đựng. Cõi ta bà tức là trái đất. Trái đất chuyên chở ta (như khi ta nói trời đất chuyên chở) và trên mặt đất, ta phải chịu đựng nhiều khổ đau như nghèo đói, bệnh tật, thù hận, vô minh, chiến tranh, v.v. Tu học theo đạo Phật, ta có thể chuyển hóa được ta và làm cho cõi ta bà bớt

xấu xa đen tối và độc ác. Ta ước ao cũng được như một bông hoa để không gây thêm đau khổ cho kiếp sống mà còn làm đẹp thêm cho cuộc đời. Đó là ta trang nghiêm tịnh độ nơi cõi ta bà. Trang nghiêm nghĩa là làm cho đẹp. Trang nghiêm tịnh độ nơi cõi ta bà là thiết lập một cõi tịnh độ đẹp đẽ ngay trên mặt đất này. Ta có thể nghĩ rằng công việc trang nghiêm tịnh độ là một công việc không thể làm nổi. Nhưng nếu ta biết rằng cõi ta bà này cũng chứa đựng bao nhiêu màu nhiệm thì ta sẽ nghĩ khác. Những bông hoa mà ta đang trưng bày đây là chứng tích của sự có mặt của những hiện hữu màu nhiệm nơi cõi ta cư trú. Cẩm hoa là một trong những công việc ta làm để làm đẹp cho cuộc đời; đó cũng là trang nghiêm tịnh độ nơi cõi ta bà. Nếu ta nhiếp niệm trong khi ta cắm hoa thì không những hoa đẹp mà ta cũng đẹp. Khi khu đất của vườn tâm (tâm địa) thanh tịnh thì những đóa hoa của vườn tâm (tâm hoa) sẽ nở rộ và những người sống quanh ta sẽ nhờ vậy mà thấy được cuộc đời đẹp đẽ và đáng sống thêm lên.

(Trích Từng Bước Nở Hoa Sen Thích Nhất Hạnh)

KINH PHÁP CÚ

8- TÍCH CHUYỆN HAI TÔN GIẢ XÁ LỢI PHÁT & MỤC KIỀN LIÊN

Vào một thời kia, Đức Phật ngụ tại tịnh xá Trúc Lâm ở gần thành Vương Xá, trong một kỳ giảng pháp, có đề cập đến vị thầy ngoại đạo của hai tôn giả Xá Lợi Phát và Mục Kiền Liên.

Khi xưa tôn giả Xá Lợi Phát quê ở làng Ưu-ba-thích và tôn giả Mục Kiền Liên ngụ tại làng Cô-ly-ta. Cả hai lúc bấy giờ còn là thanh niên đi xem diễn trò ảo thuật, họ nhận thấy được sự huyền hóa của mọi sự vật, nên quyết định đi tìm thầy để học đạo, hầu được giải thoát. Họ tìm đến vị du-sĩ khổ hạnh ngoại đạo tên là San-đà-da ở Vương xá, để thọ giáo. Nhưng cả hai chẳng thoả mãn về giáo lý của vị tu sĩ này, nên mới lên đường đi khắp nước để tìm sư học đạo. Khi trở về quê cũ, vẫn chưa tìm được thầy nên họ chia tay nhau, hẹn với nhau rằng hễ ai gặp được Thầy thì sẽ mách cho người kia cùng theo học.

Một hôm tôn giả Xá Lợi Phát gặp được Trưởng lão Át-bệ-và được Ngài đọc cho nghe bài kệ như sau:

*Chư pháp nhơn duyên sanh
Diệc tùng nhơn duyên diệt
Ngã Phật Đại sa môn
Thường tác như thị thuyết*

*Muôn pháp do nhơn duyên sanh
Cũng do nhơn duyên mà diệt
Thầy ta, Phật đại sa môn
Thường nói rõ đúng như thế*

Nghe xong bài kệ, tôn giả Xá Lợi Phát thấu rõ nghĩa thâm sâu, nên chứng đắc ngay đạo quả Tu đà hoàn. Rồi đúng y như lời ước hẹn trước kia, tôn giả Xá Lợi Phát đến gặp bạn mình là tôn giả Mục Kiền Liên, báo cho bạn nghe. Nghe xong, tôn giả Mục Kiền Liên cũng chứng đắc đạo quả Tu đà hoàn. Bấy giờ cả hai nhớ đến vị thầy cũ là San-đà-da, mới tìm đến mỗi thầy cùng đi đến gặp đức Phật. Nhưng San-đà-da từ khước. Hai tôn giả Xá Lợi Phát và Mục Kiền Liên liền cùng với năm trăm đồ đệ lên đường đến gặp đức Phật và xin xuất gia để gia nhập tăng đoàn. Bấy ngày sau khi được làm lễ xuất gia, tôn giả Mục Kiền Liên chứng đắc được đạo quả A La Hán, còn tôn giả Xá Lợi Phát cũng chứng đắc được đạo quả ấy vào nửa tháng sau. Đức Phật liền chọn hai vị tôn giả làm vị tỳ kheo cầm đầu chúng tăng.

(Tiếp trang 5)

Tin Tức

Tin Vui Nhà Lam

Được tin Huỳnh Trường Diệu Hiền Đố thị Thanh Thảo, nguyên Liên Đoàn Trưởng GDPT Phố Đà, Santa Ana, California, hiền thê của Huỳnh Trường Đức Châu Vũ Ngọc Khuê (Ủy viên ngành Nam Ban Hướng Dẫn Trung Ương, thư ký Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại), thân mẫu của huynh trưởng Từ Huệ Vũ Mỹ Hạnh (thành viên BHD miền Quảng Đức), và huynh trưởng Minh Hậu Vũ Ngọc Hồng Phúc (huynh trưởng GDPT Phố Đà), đã thể phát xuất gia chiêu thứ Bảy 14/5/2005 lúc 1:30 chiều tại Vô Ưu Thiền Viện dưới sự chứng minh của Thượng Tọa Tuệ Giác và Sư Bà Thích Nữ Đồng Kính cùng ni chúng Thiền viện Vô Ưu, với sự tham dự của đoàn Cựu Huỳnh Trưởng San Jose, Chi AHVN Bắc Cali, ban văn nghệ Triều Âm (nguyên trước do trưởng Diệu Hiền làm đoàn trưởng). Buổi lễ đã diễn ra trong bầu không khí trang nghiêm và xúc động. Chị Trường Diệu Hiền Đố Thanh Thảo từ nay thêm Pháp hiệu Khanh An. Ái Hữu Vĩnh Nghiêm xin chúc mừng Trưởng Diệu Hiền Đố thị Thanh Thảo, xin chung vui cùng đại gia đình nhà Lam và tiểu gia đình Trưởng Đức Châu Vũ Ngọc Khuê.

Bản Tin tường trình từ Úc Châu (Tuê Hảo)

THÔNG BÁO CỦA ÁI HỮU VĨNH NGHIÊM CHI ÚC CHÂU:

Kính thưa toàn thể quý anh chị Lam viên. Chi AH GDPT Vĩnh Nghiêm hải ngoại Úc Châu xin hân hoan thông báo đến quý anh chị. Ngày Phật Đản, rằm tháng Tư Phật Lịch 2549 tức ngày 22/5/05, lễ tấn phong và phát nguyện thọ cấp DŨNG cho anh Tâm Lạc Nguyễn Văn Thục đã được tổ chức thân mật tại chùa Pháp Bảo- Sydney Úc Đại Lợi dưới sự đồng chứng minh của chư tôn đức giáo phẩm và sự tham dự đông đủ của đại diện BHD/UĐL, BHD Miền Tịnh Khiết (Úc). Đây là một sự kiện rất đặc biệt vì anh Tâm Lạc Nguyễn Văn Thục là một HT cấp Tấn thọ cấp Dũng đầu tiên tại Úc Châu và cũng là thành viên của Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại chúng ta. Xin được chúc mừng chung vui cùng anh và cầu xin hồng ân Tam Bảo phép Phật nhiệm màu gia hộ cho anh thân tâm thường an lạc, tật bệnh tiêu

trừ, căn lành tăng trưởng. Nam Mô Tiêu Tai Giáng Kiết Tường Bồ Tát Ma Ha Tát. (Chi AHVNH/UĐL)

Tin Buồn: Huỳnh Trưởng Phổ Thế Cát Văn Chung đã từ trần lúc 10 giờ 45 phút sáng ngày chủ nhật 29/05/2005 nhằm ngày 22 tháng 4 năm Ất Dậu Tai bệnh viện UCI – Canifonia. Hưởng thọ 70 tuổi.

Ngày 5/6/05 lễ cầu siêu cho Huỳnh Trưởng Cát Văn Chung đã được thực hiện tại Nam Cali, có sự hiện diện đông đủ của Anh chị em áo Lam và thành viên Ái Hữu Vĩnh Nghiêm. Ngày 12/6/05 lễ cầu siêu cho anh Cát Văn Chung tại chùa Giác Hoàng, Washington DC, với sự hiện diện của thành viên AHVN thuộc chi Miền Đông Hoa Kỳ, sau đó là bữa cơm thân mật tại chùa để tưởng nhớ đến Anh, và sau cùng là thảo luận về dự án Hội Ngộ Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại sắp tới.

Chị Trường Diệu Quỳnh Trần Hồng Loan vừa gặp tai nạn té ngã bị gãy xương mắt cá, và xương bàn chân, từ tháng 5/05. Hiện chị vẫn phải ngồi xe lăn, và chịu bó bột cả hai chân, đi đứng rất khó khăn và đau đớn. Chị là người giữ trọng trách tổ chức Hội Ngộ AHVN năm nay. Anh Chị Em AHVN trong và ngoài nước xin chia xẻ nỗi đau với chị và gia đình. Nguyễn cầu hồng ân chư Phật gia hộ cho chị được nhanh chóng phục hồi.

Tin Tức

Tin Cali:

-Ban Chấp Hành AHVN họp thường niên ngày 26/03/05 tại Tu viện Sùng Nghiêm, CA Phần họp về BCH do Trưởng Tuệ Linh chủ tọa. Phần họp về Hội Ngộ và Kỳ Yếu do trưởng Diệu Quỳnh Trần Hồng Loan chủ tọa. Hội Ngộ AHVN sẽ do trưởng Diệu Quỳnh trách nhiệm. Sẽ có họp mặt thân mật và bầu BCH mới. Nhắc nhớ ACE ngày ky giờ tổ Vinh Nghiêm.

-Trong buổi họp này, trưởng Tuệ Linh Nguyễn Công Sản trình bày việc Trưởng và Trưởng Nguyễn Văn Bình thọ cấp Dũng tại chùa Bảo Quang California, do Hòa Thượng Thượng Thử GHPGVN TH và Sư Ông Thích Trí Hiền chủ tọa ngày 28/11/04. Xin chúc mừng Trưởng Tuệ Linh và trưởng Nguyễn Văn Bình.

Tin Việt Nam : Chia buồn

Vô cùng thương tiếc Ông Lương Văn Liên pháp danh Quảng Hữu thọ 68 tuổi. Từ trần ngày 16/5/05 nhằm ngày 9 tháng 4 Ất Dậu tại Bình Hưng Hòa Vietnam. Thành thật chia buồn với tang quyến hiếu chủ, và bà quả phụ Ngô Kim Quy, em gái nhạc sĩ Ngô Mạnh Thu cố trưởng huynh AHVN GDPT Tổ Đình Vinh Nghiêm về mất mát không thể thay thế này. Nguyên cầu hương linh đạo hữu Quang Hữu về cõi A Di Đà. (BHD & GDPT Tổ Đình Vinh Nghiêm và BHT GDPT: Giác Ngạn, Giác Nguyên, Giác Long và đoàn ADật Đa).

Tưởng Nguyễn Hữu Huỳnh

Giỗ đầu trưởng Nguyễn Hữu Huỳnh pháp danh Pháp Huệ, tên rìng Beo Hi Hi tại tư gia Saigon, hiện diện có quý Trưởng Võ Đình Cường, Tống Hồ Cầm, Nhuận Pháp, Lê Cao Phan, Nguyễn Văn Thuận, Thiên Linh, Phúc Ân, Tịnh Uyên, bên HD có Phạm Thanh Hiệp.

KINH PHÁP CÚ

(tiếp theo trang 3)

Hai vị đại đệ tử liền bạch lại với Đức Phật việc thầy cũ của họ là San-đa-da, đã nói với họ, khi khước từ lời mời của họ để đến quy y với Đức Phật. Ông ta nói : *'Ta đã từ lâu làm thầy dạy đạo cho rất nhiều đệ tử. Nay trở lại làm học trò thì cũng như cái lu to trở thành cái lu nhỏ vậy. Thế gian rất hiếm người hiền trí, mà số người còn khờ dại lại rất đông đảo. Hãy để những người hiền trí đi đến với Đại sa môn Gotama, và hãy để những kẻ khờ tiếp tục đến với ta. Thôi, hai trò cứ đi theo con đường đã chọn.'* Nghe xong, Đức Phật liền vạch rõ sự tự phụ rỗi của San-đa-da đã khiến cho ông chẳng nhìn thấy được sự thật, ông ta lấy chỗ sai làm chỗ đúng nên chẳng bao giờ đi đến sự thật được. Rồi đức Phật đọc lên hai bài kệ như sau:

Họ làm chỗ sai, làm chỗ đúng

Điều đúng đây, bảo cũng là sai

Họ xa chọn lý dài dài

Bối đem tà kiến mà cài vào tâm (Kệ số 11)

Họ xem đúng, đấy là chỗ đúng.

Điều này sai, bảo cũng là sai

Họ gần chọn lý tuyệt vời

Bối theo chánh kiến sáng ngời trong tâm (Kệ số 12)

PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động và thương tiếc khi được tin buồn Huynh Trưởng

PHỔ THỂ CÁT VĂN CHUNG

Ủy Viên Ban Chấp Hành AH/GDPT/VNHN

Nguyên Huynh Trưởng GDPT Minh Tâm

Chùa Quán Sứ Hà Nội và Chùa Phước Hòa Saigon .

Đã từ trần ngày chủ nhật 29/05/2005 nhằm ngày 22 tháng 4 năm Ất Dậu

Tại bệnh viện UCI - Canifornia.

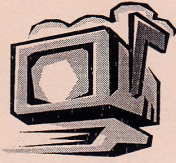
Hưởng thọ 70 tuổi

Toàn Thể Thành Viên Ái Hữu GDPT Vinh Nghiêm Hải Ngoại
thành thật chia buồn cùng chị Cát Văn Chung và tang quyến.

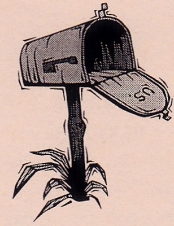
Nguyên cầu Hương Linh Huynh Trưởng PHỔ THỂ CÁT VĂN CHUNG

sớm tiêu điều Miền Cực Lạc.

Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vinh Nghiêm Hải Ngoại & Quốc Nội

THƯ TÍN

Kính thăm chú,

Chúng cháu là con của huynh trưởng Pháp Huệ Nguyễn Hữu Huỳnh. Theo địa chỉ chú Nghi Yên đã đưa cho, chúng cháu xin phép gửi thư này đến chú. Đầu thư kính chúc chú và gia đình vạn sự an lành đồng thời nhờ chú chuyển lời hỏi thăm của mẹ cháu và gia đình đến các cô, các chú, các bác, ở miền Vĩnh Nghiêm hải ngoại. Kể từ lúc ba cháu lâm bệnh, qua đời và mãi cho đến tận giờ, gia đình chúng cháu vẫn luôn nhận được sự quan tâm, hỏi thăm, động viên của các cô các chú - là những người bạn thân tình của ba cháu. Đây là những tình cảm tốt đẹp, cao cả mà ba cháu đã nhận hưởng, hẳn ở miền vĩnh hằng ba cháu đã rất mãn nguyện và an ủi. Riêng đối với gia đình, nhất là má cháu rất cảm kích và ghi tâm.

Kính thưa các chú,

Chúng cháu xin lỗi vì những mối quan hệ của ba cháu ngày xưa, chúng cháu không được biết nhiều bây giờ chỉ qua lời kể của má cháu mà thôi, thật là thiếu sót. Nếu có dịp về Việt nam, kính mong các chú hãy ghé lại nhà để gia đình cháu, má cháu có dịp cảm ơn, thăm hỏi và tâm sự.

Thưa chú, cũng vào dịp ba cháu mất, chúng cháu có được đọc và may mắn in lại những trang tin viết về ba cháu do chú Phúc Trung (miền Vĩnh Nghiêm) viết. Sau đó lập tức trang tin này đã bị bao vây, không có cách nào vào được. Đó là những thông tin giá trị, chúng cháu hết sức cảm ơn các chú đã cho các cháu biết một phần nào của "lịch sử". Hôm nay đã là mừng 10 tháng 4 là giỗ đầu của ba cháu, các cô, các chú Phật tử ở đây đã tổ chức đi viếng mộ phần của ba cháu. Gia đình chúng cháu chân thành cảm ơn các chú Tuệ Linh, chú Phan Cảnh Tuân, chú Huỳnh Ái Tông, chú Nguyễn Văn Thục, chú Ngô Mạnh Thu, chú Phúc Trung, và các cô các chú Vĩnh Nghiêm hải ngoại.

Đại gia đình Nguyễn Hữu các cháu kính chúc các cô chú vạn sự an lành và may mắn

Các cháu - Đức

Địa chỉ mới
Chị Trương Nguyễn Lệ Hiền
15818 Brickman Court
Houston, TX 77084
(281) 345-0023

(Nhắn tin: Xin chị cho Bản Tin email của chị để tiện liên lạc)

AHVN bên nhà. tại Đoàn Quán A Dật Đa.
2 Chị Oanh, Hùng chùa, Bác Liệu, Anh Định (Úc),
Chị Thọ (Mỹ), Anh Nghi Yên

Chiều thứ Tư 2/3/05 tại nhà thầy Chính Tiến Saigon đã có cuộc Hội ngộ kỷ thú với hai nhân vật là cái đình: quả phụ Ngô Mạnh Thu, chị Mai và vợ chồng Trường Phùng thị Thọ từ xa về. ACE Vĩnh Nghiêm có trưởng Nhuận Pháp, Thiên Linh, anh chị (A/C) Khư Phùng Chương, A/c Thiên Mỹ, A/C Chơn Thật, A/C Bùi Thọ Thi, Hùng Ngụy, Diệu Oanh, Tịnh Uyên, Tịnh Phúc, La Di Hồng, Kiều Tuệ Trí, Cao Bá Hưng, và Nghi Yên . . . được xem cuốn phim thầy cô Chính Tiến và các chị Oanh, Oanh .. mua gạo tặng chùa trong chương trình tài trợ của trường Hồng Loan. dĩ nhiên còn nhiều điều hay, muốn giữ lại để kể dần dần mới vui. Hôm nay họp mặt hai bạn, ai muốn biết nữa, ai cần biết thêm ngày mai 'E meo' xem chuyện vui kể mãi lại kèm chuyện vui. Gặp chị Mai chuyện lạ, rồi gặp Phùng thị Thọ chuyện đời là hơn 45 năm . . . vẫn không quên (Nghi Yên)

PHÂN ƯU

Nhận được hung tin Thân Phụ anh Minh Tánh Nguyễn Bá Lãng (trưởng chi AHVN Úc Châu).

Cụ Ông Minh Trí Nguyễn Bá Lãng

Vừa từ trần ngày 13/06/05 tại Sydney, Australia

Hưởng thọ 84 tuổi.

Cụ là kiến trúc sư đã thiết kế và thực hiện công trình xây cất Tổ Đình Vĩnh Nghiêm tại Saigon trước đây. Xin thành kính chia buồn cùng anh Minh Tín Nguyễn Bá Lãng và gia quyến.

Nguyễn cầu hương linh Cụ Ông sớm về miền Cực Lạc.

AHVN Úc Châu & Mỹ Châu.

AHVN HỌP MẶT ĐẦU NĂM

Anaheim-Nguyễn Trung Tín

Kể từ sau ngày nhạc sĩ Ngô Mạnh Thu đột ngột ra đi đây là lần đầu tiên sau nhiều tháng ngôi nhà nhỏ của anh mới có tiếng cười. Sáng mồng 4 Tết Ất Dậu (Chủ nhật 13-5-2005). Khoảng 50 anh chị em Ái hữu Vĩnh Nghiêm và một số thân hữu của nhạc sĩ Ngô Mạnh Thu trong Công Ty Người Việt như Anh chị Luật sư Đạt, Anh Bí, Anh chị Hoa, Anh Bảo, Anh Cơ cũng đã có mặt để tham dự buổi lễ đầu năm cũng như cố gắng đem lại tiếng cười cho gia đình người nhạc sĩ, rất dễ thương này.

Sau buổi lễ cầu an tất cả đã cùng ra sân, đến dưới giàn nho mà ngày nào khi còn tại thế nhạc sĩ Ngô Mạnh Thu hay kêu tất cả cùng đến ngồi uống trà và “khoe” công trình trồng trọt của mình. Xuân năm nay dù không có anh nhưng mọi người vẫn giữ thói quen này và không ai nhắc đến sự ra đi của anh, tất cả bình thản và cứ nghĩ là anh Ngô Mạnh Thu lúc nào cũng lễ mễ tới trễ mà thôi.

Thức ăn thì mỗi người đem tới một món, trừ một số hoa dành cho anh Thu trên bàn thờ, tất cả đều được bày ra chiếc bàn dài, mọi người tụ năm, tụ ba thay đổi chỗ ngồi liên tục để hàn huyên sau nhiều tháng không gặp nhau.

Vẫn những khuôn mặt thân quen mà chúng tôi thường thấy mỗi khi có lời mời, năm nay tuy con số hiện diện khá đông nhưng điểm danh lại cũng thấy vắng bóng một số anh chị em. Họ lấy cơ bận việc nhà, nhưng chúng tôi hiểu là họ đã không có can đảm đến nhìn lại những kỷ niệm quá êm đềm vào những ngày đầu năm tại nơi đây với người bạn, người anh có “nụ cười rất đôn hậu”.

Chị Ngô Mạnh Thu tuy rất vui, luôn luôn nở nụ cười chào đón từng thành viên đến tham dự nhưng nhìn cách phục sức của chị chúng tôi hiểu là còn lâu chị mới có thể quên người bạn đời đã đột ngột từ giả mái ấm gia đình mà không để lại một tin nhắn nào.

Buổi họp mặt đầu năm tại nhà nhạc sĩ Ngô Mạnh Thu vào những giây phút đầu tiên rộn ràng tiếng cười, tiếng chào hỏi đã không giữ được lâu. Mọi người đều kiếm cho mình một lý do nào đó để “được” ra về sớm hơn. Những người bạn chia tay với chúng tôi ngoài sân dưới tàn cây cao ngậm ngùi nói: Chắc hy vọng năm sau, chúng ta sẽ có thể bình tâm để ngồi lại với nhau tại nhà anh Thu một khoảng thời gian lâu hơn. Mọi người tuy vậy cũng khó quên được những kỷ niệm với anh.

Anh Tuệ Linh nhận thấy không khí có vẻ không mấy bình ổn nên đề nghị tất cả vào vòng tròn, bắt tay hát bài “Dây thân ái” sau đó ai bận việc có thể ra về, ai rảnh xin cứ ngồi lại chơi. Đề nghị của anh được mọi người nhanh chóng ủng hộ, vòng tròn được tạo hình, lời ca chia tay được cất lên.

Mọi người đều biết rằng: “Chúng ta đã cố quên, nhưng không phải là dễ dàng, dù cho không khí mùa xuân vẫn đứng ngay bên cạnh, những đóa hoa xuân vẫn rộn ràng nở bên hòn non bộ nhỏ, nhưng cái không khí “xuân” vẫn thấy thiếu một cái gì đó!!! Có phải con én đầu đàn Ngô Mạnh Thu vẫn lễ mễ chưa tới được?

Diệu Quỳnh Trần Hồng Loan

Hôm nay là ngày mùng 4 Tết Anh chi em AHVN/HN Nam CA. có tổ chức một buổi họp mặt đầu năm tại nhà chị Trưởng Lê Xuân Mai (vợ anh Thu).

Đáng lẽ ra buổi họp mặt định vào tuần tới tại nhà anh Hoa nhưng chị Mai đề nghị tuần tới chị về VN thăm các cháu rồi thôi làm ở nhà chị để chị được tham dự và cũng luôn tiện đầu năm anh em chúc Tết anh Thu bằng một nén nhang luôn.

Buổi họp mặt bắt đầu 12.00 trưa nhưng chúng tôi và vợ chồng Tuyết Mai cùng cô con gái đến trễ 30 phút, mọi người đang đứng trước bàn thờ anh Tâm Hòa, phần thấp hương chúc Tết anh Tâm Hòa đã xong. Anh Tuệ Linh giới thiệu chúng tôi xong thì Tuyết Mai đề nghị có bao thuốc 3 số năm của cháu Chính con chị Trưởng Cao Minh Châu mua về tặng bác, yêu cầu vị nào hút thuốc thì đốt thuốc thuốc dùm, thế là mọi người nhờ anh Trưởng Hoài đốt dùm. Sau đó anh Tuệ Linh mời tất cả anh em ra phía sau để cùng nhau ăn Tân Niên. Ra sân rồi tôi nhìn thấy sự hiện diện của quý anh chị Trưởng : vợ chồng anh Hoa, Hải, vợ chồng Thịnh, hai mẹ con cô Châu, vợ chồng chị Tâm, vợ chồng Tuyết Mai và cháu Trâm, Tuệ Linh, vợ chồng Thọ và hai cô công chúa thật là xinh. Hoài, Khuê, Anh Ngân (nhà báo), Hằng . . . còn một số anh chi em nữa nhưng tôi không nhớ tên, chị Xuân Mai và các cháu. Tiếc rằng vắng mặt chị Nhung, anh Bách, Cường, Sơn, Đức, Tâm Vũ, Lệ Sương. Đúng là một Tết đầy hương vị quê hương. Thực đơn do toàn những tay đầu bếp nội trợ trừ danh đóng góp, thức ăn biểu tượng đủ ba miền Bắc, Nam, Trung chứ không phải từ những tiệm ăn ngoài BOLSA mua bưng về. Đặc biệt nhất là món GIẢ CÂY do chị Thịnh nấu mang tới. Trong bếp thì nội bún RIÊU đang sôi xùng xục do chị Trưởng Xuân Mai điều khiển. Một khay xôi gấc màu vàng đậm được đựng trong một cái khay màu xanh làm nổi bật màu sắc của xôi, khay xôi gấc này do chính tay của vợ chồng anh chị Hoa trông lửa và cũng từ bàn tay khéo léo của chị Hoa nấu để góp phần. Đã 30 năm rồi tôi chưa được nhìn thấy trái gấc tươi và cũng chưa được ăn xôi gấc nấu từ trái gấc ra hôm nay, ăn sao mà ngon quá, thơm mùi gấc tươi, béo ngậy của thịt gấc, giòn ngọt của nếp mới, hương vị làm cho tôi nhớ lại hồi tôi mới 11 tuổi ông bà cụ tôi chạy tản cư về Ninh Bình, ở làng Trãi, căn nhà chúng tôi ở có một cái vườn họ trồng tre để làm nhà nhưng dọc theo bờ tre trồng rất là nhiều cây gấc. Gấc leo cao mà trái chín nhiều quả mỗi ngày đều thì nhau rơi xuống lộp độp, tôi cứ phải đem cái rổ ra nhặt về rồi cạy lấy ruột gấc để phơi khô. Ngoài ra còn những thứ như dưa món cũng do chị Thịnh làm, hai món giả cây và dưa món của chị được nhiều người hưởng ứng và khen ngợi, có vài vị nói món này nhiều mỡ lắm đây. Tôi nói đùa là quý vị đừng lo, lâu lâu mới ăn một lần, cứ ăn bát bún giả cây này rồi tối về nhớ uống thêm một viên thuốc là được rồi .

(xem tiếp trang 8)

Hạnh Phúc Do Lòng Từ Bi

Bài Đọc Nhân Mùa Phất Đản

Bụt là nơi nương tựa đáng tin cậy vì ngài đã phát triển tâm từ bi và dùng hết cuộc đời ngài để nuôi dưỡng tâm đó. Trong đời sống bình thường cũng vậy, người đáng tin hay không là người có lòng từ bi hay không. Khi một người thiếu lòng từ bi, thì dù họ học cao và thông minh, ta cũng không thích nương tựa vào họ. Học giỏi không đủ, điều căn bản của con người biết giúp ích kẻ khác chính là lòng từ bi. Một con người có lòng từ bi hay có ý thiện muốn làm điều tốt lành cho người khác, thì ta có thể yên tâm tin vào họ. Đức tính quan trọng nhất của Bụt là lòng từ – là ý muốn mang lợi lạc tới cho muôn loài. Vì ngài đã phát triển được những tính thiện nơi ngài, nên Bụt có đủ khả năng giải thích về sự quan trọng của những đức tính đó. Vì ngài đã thực chứng được nên ta có thể nương tựa vào ngài.

Bụt Thích Ca, vị sáng lập ra đạo Bụt, là con người vĩ đại, toàn thiện, ta có thể nương tựa ngài một cách an toàn. Nhưng không phải chỉ trông vào sự toàn thiện của ngài, ta còn phải thực tập theo gương Bụt. Ta phải biết bỏ những con đường bất thiện để đi vào các nẻo thiện. Dù không được học hỏi trực tiếp với ngài, nhưng nếu chúng ta hiểu biết ít nhiều về những giáo pháp này, thì ta đã có thể đối đầu với những khó khăn và khổ lụy một cách tốt đẹp hơn.

Cứ tưởng tượng có hai người cùng gặp một vấn đề. Tùy theo họ hiểu đạo hay không mà họ sẽ có những thái độ và phương cách khác nhau để ứng xử. Thay vì làm giảm bớt khổ lụy, người không biết đạo lại làm cho tình trạng bết bát hơn vì giận hờn, ghen tỵ vân vân... Con người có chút tỉnh thức và hiểu biết, sẽ có tinh thần để ứng xử cởi mở hơn, thẳng thắn hơn. Với chút ít hiểu biết về Phật Pháp và kinh nghiệm tu tập, dù ta chưa thể chấm dứt mọi khổ đau, ta cũng có thể đối diện với chúng một cách dễ chịu. Như vậy, nhờ giáo pháp mà chúng ta được lợi lạc trong đời sống hàng ngày.

Cuộc đời vô thường như mây mùa Thu. Sinh tử của muôn loài có thể coi như những màn kịch. Con người sinh ra, chết đi nào khác những vai trò các nghệ sĩ đóng tuồng ra vô trên sân khấu. Vì sự vô thường đó mà chúng ta không thể có an bình. Ngày nay, hãy biết mình may mắn được làm Người. So sánh với súc vật và quỷ dữ trong địa ngục, đời sống con người thật đáng quý. Nhưng dù nó đáng quý tới đâu thì chúng ta rồi cũng sẽ phải chết. Suy ngẫm về cuộc đời người ta từ khi sinh ra tới lúc chết đi, ta không thấy có hạnh phúc trường cửu, và cũng không có an toàn.

Ngay sự sinh cũng đã kèm theo đau khổ. Sau đó ta phải đối diện với những vấn đề như bệnh tật, già nua, gặp cảnh bất như ý hay khi không đạt được những gì mình ưa thích. Một vài vấn đề ta phải đối diện như chiến tranh thì do chính con người gây ra. Nhưng tự trung, khi nào còn sống trong cõi luân hồi này, khi nào còn bị những cảm thọ phiền não – một thứ độc được – xâm nhập tâm trí, thì chúng ta còn đau khổ, không có hạnh phúc hay an bình lâu dài.

Tất cả các phần tử của cây độc được – trái, hoa, rễ, lá và cành – tất cả đều bị chất độc ngấm vô. Vì mọi sinh hoạt của chúng ta đều bị ảnh hưởng bởi những cảm thọ xao động này, ta sẽ sớm muộn gặp vấn đề và khổ đau. Vì bệnh và chết là tính cách tự nhiên của đời sống, ta không nên ngạc nhiên khi bị đau ốm hay tử vong. Nếu không thích bệnh không thích chết, vậy thì ta nên chấm dứt vòng luân hồi. Ta chấm dứt, không sinh ra trong cõi này nữa. Khi nào tham sân si còn ở trong ta, thì ta sẽ gặp cảnh khổ hoài hoài. Khi tâm trí bị phiền phức, ta không thể có bình an. Câu hỏi quan trọng là: làm sao cho ta dứt được chúng?

(Trích sách *Sống Hạnh Phúc Chết Bình An*)

Tác giả : ĐẠT LAI LẠT MA THỨ 14

Dịch giả: **Chân Huyền**

AHVN HỌP MẶT ĐẦU NĂM

(tiếp trang 7)

Bánh chưng, giò chả, còn một món khác cũng không kém phần hấp dẫn đó là món bánh đúc, đặc biệt của quê hương miền Bắc do Tuyết Mai và Minh Châu đem tới, Minh châu còn giới nữa là nấu một nồi chè Sâm Bửu lượng không kém phần hấp dẫn. Chưa hết còn thạch đỗ lá dứa, nước dừa, nem Huế, chả Huế v.v.. Anh em hiện diện buổi họp mặt đầu năm cũng khá đông đủ.

Mọi người vui vẻ, hài hòa trong bầu không khí đậm tình LAM và tươi mát của ngày đầu xuân. Gần 3.00 PM thì anh Tuệ Linh mời anh em ra Giây thân ái để sau đó ai muốn về thì về,

ai muốn ở lại thì ở. Nhất là những người ở xa như chúng tôi và vợ chồng chị Tâm. Ra về trong lòng mọi người đều hân hoan nhưng còn luyến tiếc vì thời gian ngắn qua.

Đọc bài này xong nếu quý vị nào chưa ăn cơm mà thấy đói bụng thì nhớ đừng kêu tôi nghe, vì tôi không gửi Giã cây và Bánh đúc cho quý vị được đâu đó nghe. Nếu còn duyên thì còn gặp nhau. Hẹn gặp lại trong buổi tân niên 2006 đông hơn, vui hơn.

Diệu Quỳnh Trần Hồng Loan

Đôi Giòng Tưởng Nhớ Anh Cát Văn Chung

Tin anh Chung ra đi rời bỏ cõi Ta Bà không quá bất ngờ như sự ra đi của anh Thu , nhưng cũng làm cho chúng tôi bàng hoàng xúc động. Tất cả những chuyện “*Sinh Ly Tử Biệt*” đều khiến người ta đau lòng. Trong gần hai tháng Anh Chị Em thường thông tin với nhau về tình trạng sức khỏe của Anh : lúc tăng lúc giảm . Có những lúc đã thấy lạc quan , nhưng rồi mọi người vẫn luôn hồi hộp chỉ mong tình trạng mỗi ngày mỗi khả quan hơn !!

Nơi tôi ở , xa thì không xa mà gần cũng không gần , nên chuyện thăm hỏi cũng không thường xuyên như những Anh chị em ở vùng dưới này . Hôm vào bệnh viện thăm Anh thì Anh đang trong tình trạng nửa mê nửa tỉnh . Anh Chung biết có người vào thăm vì ngón tay của anh nhúc nhích khi chị Chung nói : *Có cố Tâm đến thăm anh , nếu anh biết thì làm một cử chỉ gì chúng tôi !!* . Nhìn anh Chung như vậy tôi cũng không biết tình trạng sẽ đi đến đâu chỉ hy vọng sức phần đầu của con người và tin vào mạng số !!! Nhìn chị hốt hoảng mỗi lần Bác sĩ hay một nhân viên điều dưỡng sắp nói với chị một điều gì liên quan đến bệnh

tình của Anh , tôi thấy trong lòng cũng hốt hoảng theo ...

Về nhà tôi mở lại những hình ảnh lưu giữ về sinh hoạt của AHVN : Anh Chung luôn luôn hiện diện trong hầu hết các buổi họp mặt trừ những lần Anh đau ốm hoặc đi xa . Những hình ảnh của Anh lúc nào cũng hiền hòa , không tranh cãi , không phát biểu nhiều Thỉnh thoảng tôi có ý nghĩ không biết ngày xưa khi sinh hoạt với các

em thì . . . ai nói hộ anh ??? Nhưng cho đến một ngày , một khám phá bất ngờ khiến tôi thay đổi ý nghĩ này . Trong một ngày Thiên Quán , phần đông không sinh hoạt GDPT , trong giờ nghỉ khoảng 15 phút , có ý kiến chia nhóm và nhóm nào kể được một chuyện vui mà mọi người đều vỗ tay cười là giỏi . Đến nhóm của anh em chúng tôi , mọi người còn đang ngơ ngác nhìn nhau thì Anh đưa tay xin kể chuyện ! Trong lòng tôi hồi hộp vì Anh nhỏ nhẹ như vậy thì nói sẽ có được bao nhiêu người cười ? Nhưng ngay sau câu nói của Anh : *Anh chị em trong GDPT chúng tôi lúc sinh hoạt chỉ có hai câu thôi là vui rồi . Xin Quý vị vỗ tay và hát lên “ Vui mừng vui , quá vui Quá vui mừng , vui quá là vui ”*

Mọi người đã vỗ tay hát theo cho đến hết giờ nghỉ Mỗi lần nhắc đến anh Chung là tôi luôn nhớ kỷ niệm này , anh ít nói nhưng khi nói thì đúng lúc .

Ở xa nên ít nói chuyện với Anh , nhưng mỗi lần nói chuyện xong , phần nhiều là qua điện thoại , thì tôi thấy như cởi bỏ bớt được những trăn trở về mọi sự trong GDPT vì bản tính của anh Chung luôn luôn là “*Di Hòa Vi Quý*” . Tôi rất quý bản tính này của Anh .

Anh Chung ơi ! Cái dự tính ngày nào không còn phải bon chen với cuộc sống thì sẽ có cơ hội và thời gian chuyện trò với Anh nhiều hơn thì giờ đây đã không còn có ngày ấy nữa !! Mặc dù Sinh Ly Tử Biệt không ai tránh khỏi , nhưng chúng em thật lòng thương tiếc một người Anh hiền hòa không làm mất lòng ai và tiếc cả thời gian trôi qua nhanh chóng ! Anh Chung yên nghỉ nhé , tất cả những người còn ở lại đều cầu nguyện cho anh sớm về nơi Tịnh Độ . Nhà em thì đang thờ dài : *“ Lại bớt đi một người chuyện trò tâm đắc mỗi lần đưa em đi họp mặt AHVN !!! ”* . Còn em thì đang ngâm nghĩ đến những câu thơ :

*Trăm năm trước thì ta chưa gặp ,
Trăm năm sau biết gặp lại không ?
Cuộc đời sắc sắc không không ,
Thôi thì hãy sống hết lòng với nhau .*

Tiến Chị Dương

Những ngày cuối, chị Dương về với 3 người con gái thân yêu của chị tại ngôi nhà đường Phạm Văn Hai, Tân Bình.

Chị ra đi nhẹ nhàng, cũng như chị nhẹ nhàng đến với mọi người. Chị Dương, con người nhỏ nhẹ, rất hợp với cái tạng người nhỏ bé của chị. Nhìn chị, luôn phảng phất một nỗi buồn sâu kín.

Chị đến với đạo tràng chùa Khuôn Việt, đoàn A Dật Đa, GDPT Linh Sơn (*Giác Minh cũ-Bản tin ghi chú*) lặng lẽ nhưng kiên trì. Chị thọ Bát Quán Trai ở chùa Hoàng Pháp có khi cả tuần lễ. Dự tang hôn hiếu hỉ mọi nơi, sinh hoạt với Đoàn A Dật Đa đều đặn những ngày rằm và mừng Một, điều này làm tôi thật sự ngạc nhiên với cái đáng diệu và quả tim có nhịp đập yếu ớt của chị!

Những lúc sau này do sức khỏe giảm sút, chị rất tiếc khất lại các lớp giáo lý mà em chị, Vũ thị Nguy mời chị học chung ở Phật Bửu Tự, chùa Từ Nghiêm để đồn sức khỏe cho lớp giáo lý Phật Pháp căn bản 4 năm do Thầy Minh Nhật giảng dạy ở chùa Khuôn Việt. Chị đã hoàn tất xong lớp Giáo lý này, chưa kịp dự lễ tốt nghiệp (vào những ngày cận Tết) mà lại lặng lẽ ra đi!

Hôm nay đưa tiễn chị ra đi lần cuối, tôi ghi lại những nỗi niềm trong tôi, xin gửi đến các anh chị với lòng cảm mến người chị hiền hòa của GDPT chúng ta. Chị Dương ơi, cầu mong chị về nơi cõi an lạc nhé.

(Phúc Thiên TĐH) Ngày 17 tháng Chạp Giáp Thân.

Ai Điều

Chị Diệu Khánh Nguyễn Thị Dương
 Cố Huynh trưởng GDPT Giác Minh & Linh Sơn
 Ô hô ! Chị đã đi rồi !
 Nước mây ngăn ngắt ,ngâm ngùi lòng đau.
 Nhớ từ thuở Giác Minh gắn bó,
 Chung Đạo tràng có chị có em.
 Dù bao cách trở thăng trầm,
 Chướng duyên quyết vượt ,hiệp hòa thuận duyên .
 Chị, chúng em khác quê lạ quán,
 Chung màu Lam, chung Đức Cha Lành.
 Nhắc nhau trương dưỡng đạo tâm,
 Bốn mươi năm lễ thâm tình Hương Lam.
 Ngày phục hoạt Giác Minh có chị,
 Về Linh Sơn cũng có chị cùng.
 Hiệp nhau thơm giống Bồ Đề,
 Nói tam thức địa đàn em le Doan.
 Chị sức yếu tuổi cao bệnh hoạn,
 Vẫn bền lòng tinh tiến làm gương.
 Giác Minh có được mấy người,
 Ngày nay tiền chị lòng nào không nao ? !!
 Chị hiền hồi !

Quả đắng bởi xưa gieo nhân đắng,
 Nghiệp lành thời dẫn tới quả lành.
 Bồ Đề thơm giống nẩy mầm,
 Hóa thành Sen Trắng đưa chân chị về.
 Không dưới bóng đua chen sự thế,
 Tim lý chân thu thục lục căn.
 Mặc ai cười cợt nói năng,
 Khóa tai thế sự, dưỡng tâm Di Đà.
 Theo Phật Thất, tham gia Pháp Hội,
 Giúp đàn em dững mãnh vào đời.
 Tập tành tự giác giác tha,
 Vun công bởi đức vượt qua luân hồi.
 Nam Mô Đại Từ Đại Bi Tiếp Dẫn Đạo Sư A - Di - Đà - Phật.
 Tiếp dẫn hương linh

Cố Huynh trưởng Diệu Khánh
 Nguyễn Thị Dương
 Từ trần lúc 15 giờ 55 ngày 23/1/2005
 nhằm ngày 14 tháng chạp năm Giáp Thân
 Hưởng thọ 66 tuổi.

ĐANG ĐÌNH DŨNG kính bái

Chị Dương

Ngày ấy khi còn là Đoàn sinh của GDPT Giác Minh , tôi chỉ biết anh LĐT Nguyễn Đình Nam , chị Diệu Hưng Nguyễn Thị Cảnh và chị ĐT Nguyễn Thị Tâm của mình cùng các bạn Thiếu Nữ Áo Lam đồng trang lứa . A , còn những Đoàn sinh Thiếu Nam quấy phá nữa .. Riêng chị Diệu Khánh Nguyễn Thị Dương , ĐT Đoàn Nữ Oanh Vũ , tôi chưa hề một lần nói chuyện vì chị ít nói , hiền lành lại thêm nỗi buồn xa xăm trên gương mặt phúc hậu . Ngày ấy đến nay đã hơn 40 năm rồi . . .

Thế rồi khi GDPT Giác Minh phục hoạt vào năm 1995 , Tôi và Chị lại gặp nhau . Thời gian này Chị và Tôi rất gắn bó với nhau , Chị an ủi khuyến khích Tôi trên bước đường phục vụ GDPT Giác Minh cho đến GDPT Linh Sơn.

Lúc ấy, vì hoàn cảnh, GDPT Giác Minh phải di chuyển sang sinh hoạt ở Chùa Linh Sơn , và cũng vì hoàn cảnh không thể giữ được hai chữ Giác Minh thân thương của mình và của tất cả. Gia Đình đã phải đổi tên sang ngôi chùa mình đang sinh hoạt và mang tên GDPT Linh Sơn . Thời thì đều là Nhân duyên . Nhưng còn giữ được bốn chữ GDPT cũng đã là điều quý giá lắm .

Nhẫn nhục và an phận , không bon chen không tranh đoạt . Càng hiểu chị , tôi lại càng kính ngạc và sợ hãi cho kiếp người , thường thì khổ cái này có cái khác bù lại để mà sống , để mà đi lên . Chị Dương thì hoàn toàn không . Ngoài việc đến với Đạo để hy vọng kiếp sau nếu có thì không như kiếp này !

Tôi biết chỉ có chị Tâm là người bạn thân thiết nhất . Có lẽ chị Dương biết mình không còn sống được bao lâu nữa , chị Dương rất mong chị Tâm (Diệu Thu) về để được gặp mặt . Hôm ấy Tôi chờ chị Dương đi gọi điện thoại cho chị Tâm , biết chị Tâm không về được , chị Dương đã khóc rất nhiều . Chị Dương tâm sự với tôi : Chị Tâm là người giúp đỡ chị Dương từ tinh thần đến vật chất , từ lúc còn trẻ cho đến lúc về già . Thật là một đôi bạn tri âm !

Chị Dương ơi ! Hãy an lòng . Em nghĩ kiếp lai sinh chị sẽ có nhiều phước duyên bởi chị đã vun bồi nhiều công hạnh , chị đã đóng góp công thơm giống Bồ Đề nói tam thức nhiều hơn , công hạnh này sẽ hóa thành Đài Sen đưa chị về nơi An lạc .Ngày 3 tháng 2 Âm lịch là 49 ngày mất của Chị , em viết lên đây như những nén Tâm hương dâng lên chị lên cõi An Lạc . Chị Dương ơi !!!

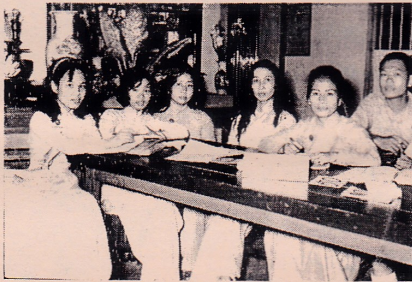
Diệu Minh - Lê Thị Tuyết Nga

Người Bạn Thân

*Diệu Thu - Nguyễn Thị Tâm
Những ngày cuối năm Giáp thân (2005)*

Nhìn tấm di ảnh của Dương , tôi đã không sao ngăn được dòng nước mắt . Nhớ lại người bạn gái thân thiết ngày xưa đã một thời cùng với tôi như hình với bóng .

Ngày đó cách đây hơn bốn mươi lăm năm tôi đã gặp Dương . Trong suốt những năm đầu mới quen chúng tôi thường đi chung với nhau . Bạn bè quen biết mỗi lần thấy tôi hay Dương đi một mình là hỏi thăm ngay . Ngày đó Dương rất tốt tướng còn tôi thì nhỏ nhắn . Nếu tôi đứng sau lưng Dương thì người ta sẽ không nhìn thấy tôi ! Chị Loan thường gọi là Dương mập Tâm gầy . Trong GDPT Giác Minh , chúng tôi đặt cho Dương biệt danh là Hàng Khổng Mẫu HạmNhưng thời gian gần đây thì ngược lại !!!

*Chùa Phước Hòa ~ GDPT Giác Minh 1964
Chị Tâm, Chị Dung, Chị Dương, Chị Cảnh, ?, anh Thi*

Dương hiền lành ít nói , hay đúng hơn là nói năng chậm chạp , với tính tình này Dương thường bị những thiệt thòi . Thời gian làm Đoàn Trưởng Nữ Oanh Vũ , Dương rất được các em thương mến . Trong GDPT Giác Minh , Dương không làm mất lòng ai vì có cái cọ với ai đâu mà mất lòng ? . Nhưng có lẽ cũng vì tính ứng phó chậm chạp , nên trong cuộc sống , Dương cũng gặp nhiều vất vả . Mỗi lần gặp chuyện , Dương lại nói với tôi là Thầy biết trước cuộc đời mình nên đã cho Pháp danh Diệu Lệ ??? Dương và tôi cùng Quy y với Thầy Tâm Giác . Tôi nhận Pháp Danh Diệu Thu , còn Dương là Diệu Lệ . Có lẽ Dương có linh cảm cuộc đời của mình sau này không được như ý nên thấy Pháp danh sao nhiều nước mắt ??? Thấy Dương băn khoăn tôi cũng không mấy yên lòng . Đến một buổi Lễ Quy y khác của Thầy , Dương ghi tên để mong xin được một Pháp danh khác . Nhưng lần thứ hai này cũng vẫn là Diệu Lệ . Chúng tôi liền diễn giải với nhau theo một ý nghĩa khác là mỹ lệ , là đẹp để !!!

Dòng đời muôn ngã , khi lập gia đình riêng , cuộc sống của chúng tôi có nhiều khác biệt nên ít gặp nhau . Tôi cũng mãi lo cho gia đình của mình nên thỉnh thoảng có dịp mới hỏi thăm đến người bạn cũ .

Trong khoảng thời gian này tôi biết rất ít về cuộc sống của Dương . Đến sau năm 75 , chúng tôi gặp nhau nhiều hơn , Dương kể lại một vài chuyện trong gần mười năm ít liên lạc thì tôi có thương nhưng cũng có một vài điều tôi thấy ái ngại cho những quyết định của Dương đã khiến cuộc đời thêm nhiều cay đắng . Thôi thì cũng là nghiệp số mà bạn tôi phải chịu !

Tôi rời Sài Gòn thì Dương trở bệnh tim mạch và suốt mười mấy năm , bệnh lúc tăng lúc giảm . Các em cũng như bốn con gái của Dương cũng rất quan tâm đến sức khỏe của Dương , nhưng có nhiều khi ' lực bất tòng tâm ' , nên cuộc sống trong những ngày mang bệnh cũng có nhiều vất vả . Dương tìm về cửa Thiền để tự giải những phiền não trong lòng cho quãng đời còn lại . Dương sinh hoạt GDPT rất tích cực khi nào sức khỏe cho phép . Từ GDPT Giác Minh phục hoạt đến GDPT Linh Sơn , với Đoàn A Dật Đa ở Tổ Đình Vĩnh Nghiêm, những khóa Tu Thiền , những khóa Nhập thất . . .

Một lần tôi về Sài Gòn , Dương khoe với tôi là đã xin được Pháp Danh mới : Diệu Khánh , hy vọng cuộc đời bớt rơi lệ ??? Có Pháp danh mới , đời sống bên ngoài của Dương cũng không có gì thay đổi , nhưng tôi nghĩ rằng Dương đã tìm được sự ổn định trong tâm hồn !!! Đối với Dương , tôi cũng có nhiều sự quan tâm , một điều làm tôi áy náy là gần hai tháng trước , khi Nga báo tin Bác Sĩ bó tay với bệnh của Dương , trong lần nói chuyện điện thoại sau cùng ấy , thấy Dương rất yếu , tôi lại không dám nói chuyện nhiều hơn , nhưng có lẽ vì tôi biết Dương đang khóc nên tôi chỉ khuyên Dương cố gắng giữ sức khỏe để còn gặp nhau ! Nhưng Dương đã không chờ được ngày tôi về , bạn đã rũ bỏ cuộc đời gian truân và bệnh tật , tôi đã không gặp được Dương lần cuối .

Dương ơi ! Không biết giờ này Dương buồn hay vui ở cõi bên kia , để lại những giọt nước mắt của những người thân và các bạn ???

*Chùa Vĩnh Nghiêm ~ Đoàn A Dật Đa Năm 2000
C Dương ngồi thứ hai từ tay phải. C Tâm áo dài trắng*

Chị Dương mến,

Lần nào về thăm Việt Nam, em cũng được gặp chị. Nếu không tại sân chùa nơi các em sinh hoạt, thì tại các nơi mình tổ chức bữa cơm thân mật cho các em. Lúc nào chị cũng có sẵn nụ cười trên môi, nhưng ánh mắt chị luôn trĩu nặng buồn đau. Dường như chị có một nỗi buồn sâu kín và trường kỳ. Dù cười vui cũng vẫn không tan được nét buồn. Có lẽ vì vậy mà em thích ghẹo để chị cười. Hay tại biết chị thích nghe em nói đùa và làm trò để chị vui? Chị thường máng yêu: 'Em lớn rồi mà vẫn y như ngày xưa, vẫn lí lắc, vẫn nói năng vượt thời gian và không gian', nghĩa là em không e ngại chị hết khi cười đùa với bạn bè cũ và với các chị.

Có lần chị Nga kể lại câu chuyện hôm em đến thăm chị Nga, trời Việt Nam mùa hè nóng bức, anh chị mãi vui về trò chuyện với em, chợt em hỏi: '*Nhà mình có giếng không chị?*' Chị Nga nói '*Có, sao vậy?*' '*Có thì cho em xin miếng nước, khát quá trời!*', chỉ có thế thôi mà chị cười rũ ra và cười suốt buổi hôm đó.

Hạnh phúc thật là đơn giản phải không chị?

Ngày đó em vô tình quá không tìm hiểu sâu xa về cuộc sống của chị. Cho đến khi chị vào bệnh viện năm 2004. Lần đó em đem tấm lòng của Anh Chị Em AHVN tương trợ về đưa chị lần cuối. Nhờ bác Việt Kiều em được thông cảm cho vào thăm chị buổi sáng sớm chưa đến giờ thăm nuôi. Hương đưa em đến, nhưng vì là Việt nam nên phải ngồi ngoài chờ. Đó là lần cuối cùng chị em mình nắm tay nhau, vĩnh viễn không còn có dịp nữa. Bình thường chị sẵn gây yếu, mà nhìn chị hôm ấy em không dám khóc. Chị như một bộ xương biết đi, hơi thở yếu ớt, nói không ra hơi, vậy mà không hiểu sao em vẫn có thể ghẹo chị cười được! Làm như em biết chị chỉ chờ em về để ghẹo chị cười. (Sau này em nghe chị Nga nói lại điều này). Buổi gặp gỡ ngắn ngủi nhưng chị nói được với em nhiều điều. Chị xúc động trước tình thương và sự ân cần của các anh chị, chị nhờ em chuyển lời cảm tạ đến các anh chị áo lam.

Sau buổi thăm viếng này, em mới được biết cuộc đời chị gian truân và đầy nước mắt. Chị khổ từ ngày lập gia đình cho đến ngày từ giã cõi đời. Chị đã cam chịu nhiều oan kiên khốn khổ của thân phận đàn bà. Chị yên lặng trả nghiệp không oán hờn, than trách. Chị tìm quên đau buồn trong việc chăm lo cho các em đoàn sinh, tìm an ủi qua lời kinh tiếng kệ. Dù trái tim không hòa thuận với thân xác, chị vẫn cố gắng quên bệnh, khai mở trí tuệ qua các khóa tu học Phật pháp.

Em tin rằng trong khi trả nghiệp, chị đã vun bồi cho thiện nghiệp phát sanh, nên chắc giờ này chị đang ở cõi Tịnh Độ (*không có đàn bà cũng không có đàn ông*), chắc chị lại đang cười ra nước mắt khi nhớ lại câu chuyện này của hai chị em mình. ☺

Chuẩn bị cho ngày Hội Ngộ Vĩnh Nghiêm

Ngày Hội Ngộ năm nay sẽ do chị trưởng Diệu Quỳnh Trần Hồng Loan tổ chức.

Anh Trần Ngọc Larc đã gửi đi hơn 100 phiếu tham khảo ý kiến đến mọi nhà, xin quý anh chị sốt sáng điền vào và gửi lại cho Ban tổ chức ngay để ý kiến của quý anh chị được tiếp nhận kịp thời.

Quý anh chị có thể gửi ý kiến qua email của chị Hồng Loan HongLoan307@yahoo.com, số phôn 858-569-4573, hoặc qua email ngoài bìa Bản Tin.

Tóm lược các điểm xin tham khảo & góp ý:

- 1) Địa điểm tổ chức. Thời gian (ngày nào, mấy ngày)?
- 2) Hình thức: Chỉ trong nội bộ AHVN và thân hữu, hay mở rộng?
- 3) Nội dung chính: Bầu Ban Chấp Hành mới. Sau đó nên họp nhiều hay giao hữu nhiều?
- 4) Tài chánh chi dùng cho Hội Ngộ, đóng góp khoảng bao nhiêu? ghi danh?
- 5) Quan trọng nhất: Anh/Chị có tham dự Hội Ngộ AHVN không? để BTC sắp xếp và chi tiêu.

Cho đến hôm nay, Bản Tin được biết số phiếu nhận lại rất ít so với số phiếu gửi đi. Ban tổ chức mong ACE hưởng ứng nồng nhiệt để Hội Ngộ Vĩnh Nghiêm có thể thành tựu.

Một ngày nào đó thấy ai hiền lành '*chỉ biết cười thôi, chẳng biết gì*' xuất hiện trên cõi đời này, có thể đó là chị trở lại cõi ta bà để pháp tiếp tục làm một vị bồ tát hiền. Chỉ cần HIỀN thôi, mình cũng là một vị bồ tát rồi, phải không chị?

Tâm Diệu.

BẢN TIN
 Ai Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm
 9909 Waterview Road
 Raleigh, NC 27615

Phúc Trung HUỖNH ÁI TÔNG
 7913 Rochelle Rd.
 Louisville, KY 40228

